

den Inhalt von Vulg. c. 49 wiedergab. Er konnte dies um so leichter thun, als im c. 49 die Strafen für diejenigen, welche im Ehebruch Kinder erzeugen, die gleichen sind, wie im c. 23, und dieselben sogar von 'iuramento colligentur' ab mit denselben Worten aufgezählt werden. Ferner:

Vulg. c. 15.

Restat . . . ubicunque facultas rerum et oportunitas temporum suppetat, sepulturam morientium apud ecclesiam, ubi sedes est episcopi, celebrari. Si autem hoc . . . impossibile videatur, expectet eum terra sepulturae suae, quo canonicorum aut monachorum sive sanctaemonialium congregatio sancta communiter degat . . . Quodsi et hoc ineptum et difficile estimetur, ubi decimam persolvebat vivens, sepeliatur mortuus.

c. 16.

Abhorrendus . . . mos iniquus subrepsit sepulturam mortuis debitam sub praecio vendere et gratiam Dei venalem facere . . . Qua re interdictum sit omnibus omnino christianis terram mortuis vendere et debitam sepulturam denegare; nisi forte proximi et amici defuncti propter

Diess. c. VI.

Mortuum sepelire sane non in alio loco nisi apud ecclesiam, ubi sedes est episcopi, si fieri potest, determinatum est. Quodsi non ad eandem ecclesiam, ubi decimationem persolvebat vivens vel ubi canonicorum seu monachorum vel sanctimonialium sancta congregatio degit ('elegit' Diess.), mortuus sepeliatur sine aliqua tamen exactione precii sepulturae; nisi forte parentes defuncti loco ecclesiae maluerint aliquid conferre.

Reg. I, 128.

Ut, si possit fieri, mortui non alibi sepeliantur praeter ad ecclesiam et deinceps nihil exigatur pro pretio sepulturae.